

[Lykktøft]

med af den grund – et dyr, der skifter farve – men jeg vil nu alligevel fastholde det som ros og undlade at gå ind i den videre zoologiske have.

Derimod vil jeg godt gøre nogle bemærkninger om, hvorfor det brede samarbejde, som hr. Peter Brixtofte efterlyste, måske ikke altid lykkes.

Jeg mener, at regeringen som led i sin overlevelseshkamp har anlagt en mere intrigant tone, end vi har været vant til i dansk politik – det har især været mærkbart efter sidste valg – og jeg mener i øvrigt også, at finansministeren, som jeg ikke fik lov til at svare i forrige omgang, har været dirigent for en væsentlig del af det intrigespil. Det har givet ham nogle små enkeltsejre, men det har også givet ham et vist troværdighedsproblem i vores videre samvær.

Vi har fra Finansministeriet været udsat for meget energiforbrug på at stille Socialdemokratiet i et dårligt lys, fortælle skrøner om os og holde os mest muligt uden for forhandlingerne. Jeg skal i forhold til diskussionen om finanslovsforhandlingerne gøre opmærksom på, at både CD og De Radikale mig bekendt rettede en indtrængende henstilling til finansministeren om at inddrage Socialdemokratiet, men det blev afvist. Hvor det så har været umuligt at undgå forhandlinger med os, dér har man prøvet at lave en præsentation af resultaterne, der kunne skabe os flest mulige problemer.

Det har vi ikke været glade for. Det synes vi er en ny og dårligere tone i dansk politik. Og vi har i de forhandlinger, vi har været med til, oplevet en række lidt pjattede forsøg på at lave fælder og finter, så vi kunne gå ind på nogle ting, som kunne gøre den samlede aftale upopulær.

Vi har altså med andre ord fået cementeret indtrykket af en finansminister, som helst kun vil lave forlig med sig selv som meget entydig vinder på andres bekostning. Når man så spørger, om vi ikke kan lave aftaler med den finansminister – hvis ikke stilen skifter, så vil jeg sige: Jo, det vil vi gerne, for det skylder vi befolkningen. Under meget besværlige situationer skal vi få mest muligt ud af det. Men én ting er helt sikker: Vi tæller, hvor mange fingre der er tilbage hver gang.

(Kort bemærkning).

Ole Døner (FP):

Som Fremskridtsmand er det glædeligt at

sidde i salen og høre Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, komme med rene Fremskridtstanke: lavere skattetryk, lavere arbejdsløshed – og så havde jeg ventet, at hr. Peter Brixtofte også ville have sagt: Større offentlige besparelser. Det kom ikke – i hvert fald ikke særlig klart, ikke som en af de målsætninger, man havde.

Det, vi nu håber på i Fremskridtspartier, er, at Venstre vil være med til det, når vi kommer frem til målstregen. Jeg kan nævne mange eksempler på, at Venstre bare siger det, men ikke gør noget ved det. Nu vedtager vi f.eks. her i Folketinget en dieselaftgift i morgen, som vil ødelægge erhvervet for vognmændene og turistvognmændene. Vi har fået sribet af henvendelser fra erhvervsorganisationer, fra sammenslutninger, fra enkeltpersoner: Det vil medføre en øget afgift, altså skattetryk, og det vil medføre en stor arbejdsløshed. Vi vil ikke være med til at lave sådan nogle ting.

Når man roser sig af alle disse mange nye job, man skaber, så vil jeg godt komme med et eksempel, som er sket inden for de sidste tre ugers tid: Man har overført 1.600 personer fra Postgiro til en GiroBank A/S. Så påberåber man sig, at nu er der kommet 1.600 nye job i den private sektor, men det er jo ikke rigtigt, for det, der rent faktisk sker, er, at man bare kommer over i et statsligt aktieselskab, og så ser det jo fint ud, at der er blevet 1.600 færre offentligt ansatte og 1.600 flere job i den private sektor. Det er en manipulation, som vi ikke er særlig stolte af at man laver i Folketinget.

Men vi er selvfølgelig glade for, at vi har været med i nogle enkelte forlig med regeringen, og det vil vi også fortsat være. Vi vil fortsat gøre vores indflydelse gældende, og vi vil love den danske befolkning, at vi vil gøre, hvad vi kan for at trække Venstre hen til det, som det lover.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes, det er meget beklageligt. Nu havde vi lige fået opklaret, at der skulle være samarbejde i dette Folketing – og hvad sker der så? Så står hr. Lykktøft herop og har et ordvalg og nedgør finansministeren, som har gennemført en stribe forlig, som jeg er sikker på at de midterste partier er ualmindelig godt tilfredse med. Der er ikke ét område, hvor hr. Lykktøft ikke kan sige, at regeringen ikke har levet op til de forlig.